

2 Speidere på Røddøy
vil **bygge naust**

3 Egen ungdomsfestival
på **Visjon**

3 **Nedgang** for Frikirkens
Barn og Unge

Og forhenget
revnet i tempelet.
Gudsriket er en gåte.
Solen på himmelen
sluknet.
Påskan er tid for
å gråte.

Så bar de deg død
til graven.
Gudsriket er en gåte.
De trodde du døde
for alltid.
Påskan er tid for
å gråte.

Ny leder for menighetsutvikling

Trine H. Syvertsen er ansatt ved Frikirkens hovedkontor, som leder for Frikirkens felles satsning på menighetsutvikling. Syvertsen er hovedpastor i Randesund Frikirke, og har tidligere jobbet blant annet som menighetsarbeider i Grimstad Frikirke og som mentor på DnKs trosopplæringsreform i regi av IKO. Hun er cand.

theol. fra Menighetsfakultetet og har etterutdanning i «Ledelse av utviklingsprosesser i menighet» fra samme sted. I 2016 ble Syvertsen valgt som nestformann for Søndre tilsynsområde, og ble med det Frikirkens første kvinnelige tilsynsmann.

Rødøy FSK bygger naust på Gjerøy

Frikirkens speiderkorps har hatt engasjerte speidere i Rødøy i snart 22 år. Nå planlegger speidergruppa å bygge eget naust.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

- Vi disponerer sju seilbåter, to robåter, fem seilbrett og én kajakk. Det planlagte naustet vil bli 50 m² stort og skal brukes som lager til seiljoller, robåter, kajakk, seilbrett, seiloppbevaring. I tillegg blir det vaskerom for flytedrakter, seilvester og redningsvester, samt loft for tørring av seil og telt. Vi skal også kunne utføre reparasjoner og vedlikehold av utstyret vi bruker, samt bruke det som møtelokale for sjøspeidere og andre FriBU-aktiviteter, sier leder for Rødøy FSK, Frifjof Strøm.

Han forteller at Rødøy FSK «sjøspeidergruppe» har drevet med speiding i snart 22 år. - Vi ønsker å være et lys langs sjøveien. I år skal det holdes tre leier på Gjerøy, som involverer rundt 200 barn og unge som får oppleve at sjøen

er for alle, sier Strøm. Alle som vil prøve seg på seiling og sjøliv, får låne båter og utstyr gratis av speidergruppa. Gjerøy Båttforening har investert 500 000 kroner i anlegget som vi får bruke. De har lagt ut 42 meter med flytebrygge, med foreløpig plass til 14 båtplasser. Målet er 20 båtplasser ved denne brygge.

- I tillegg er det investert i 2 x 20 meter betongkai med bølgedemper. I tillegg til 20 båtplasser med uttrigger og bom vil vi kunne tilby en 60 meters gjestebrygge / almenningsskai. Vi har ryddet et område ved Ribernakken med tanke på tilførselsvei og parkeringsplasser. Og vi har en visjon om å kunne tilrettelegge anlegget for funksjonshemmede og barn, forteller Strøm.

- Vi ønsker alle hjertelig velkommen til Gjerøy. Her kan alle som kommer få låne speiderplassen og telt, og gryter med mere. Også det er gratis. - For å kunne realisere naustprosjektet trenger vi all den hjelp vi kan få. Hvis noen ønsker å gi et bidrag til FSK Rødøy sitt naustprosjekt på Gjerøy, er det mulig å Vipse til 528002 eller bruke kontonummer 4516 12 26363, opplyser Frifjof Strøm.

BYGGE NAUST Frikirkens speiderkorps har hatt engasjerte speidere i Rødøy i snart 22 år. De ønsker seg sponsorer for å kunne realisere drømmen om å bygge naust.

Gjør klart for tidenes Frik-festival

Hanne Marie Moi er leder for ungdommenes egne festival på Visjon, og hun gleder seg til å treffe ungdommer fra hele landet i Stavern.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

Frik-festivalen ønsker alle fra 8. klasse og oppover velkommen til Visjons egen ungdomsfestival. - Vi har et spennende program med ungdomsmøter, vann-, ball- og kampsport-aktiviteter, «Capture the flag», seminarer og stemning i Campspot. Bli med og sov i lavvoileiren sammen med over 200 andre ungdommer, og få venner for livet! Dette blir sommerens høydepunkt, sier leder Hanne Ma-

rie Moi. Norges Kristelige Student- og Skoleungdomslag, ofte kalt «Laget», kommer og skal holde to seminarer med temaet «Kristen i hverdagen». I tillegg vil Alexis Lundh holde et seminar. Lundh er kjent som leder for nettsiden Heltfri.net, som er en del av Tro & Medier. Nylig tok han over som daglig leder for veiledningssiden guttogjente.no, hvis formål er å tilby unge mennesker veiledning i spørsmål om kropp, følelser, sex og samliv ut fra et kristent livssyn.

Stavern folkehøyskole stiller med hele seks aktiviteter for VGS-elever: «Stand Up Padling», volleyball, akrobatikk, golf, selvforsvar og improteater. Stand Up Padling innebærer at deltakerne står på vannet og padler rundt i Staverns fine skjærgård. Det er veldig gøy og du får god balansen trening på kjøpet, står det å lese på Visjon sine nettsider. I øvelsen akrobatikk kan deltakerne boltre seg i landets flotteste turnhall, på trampoline, trampett og madrassgrop. På improtea-

Inviterer til misjonalt lærefellesskap

Høsten 2019 starter det opp et felleskirkelig misjonalt lærefellesskap i Tønsberg. Flere menigheter i Frikirken og andre kirkesamfunn har meldt at de ønsker å bli med, opplyser pastor i Tønsberg Frikirke, Morten Edvardsen. En invitasjon til å være med på det nye lærefellesskap som Agenda 1 menighetsnettverk starter i Tøns-

berg, går ut til samtlige menigheter med Menighetsposten i april. Den første lærefellesskap-weekenden finner sted i Tønsberg 26.-28. september 2019. Agenda 1 er et tverrkirkelig konsept hvor menigheter og fellesskap går sammen for å nå flere med evangeliet. Hensikten med nettverket er å skape læringsmiljø hvor le-

dere utrustes med ferdigheter og redskaper til å bygge misjonale menigheter. Nettverket ble startet av IMI kirken i 2009 og teller i dag 111 fellesskap fra 74 menigheter i Norge og over 161 menigheter i andre land. For mer informasjon kan: Erlend Frøen kontaktes på tlf. 993 75 363 eller erlend@tonsbergfrikirke.no

Medlemssvikt i FriBU

Antall medlemmer i Frikirkens barn og unge (FriBU) har gått ned med cirka ti prosent fra i fjor.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

- Dette går opp og ned hele tiden, så vi er vant til en variabel svingning. Men nå ser vi en tendens som vekker bekymring. Særlig alarmerende er nedgangen i aldersgruppa under 14 år, sier daglig leder i FriBU, Håvard Haugland. Fortsatt er det noen store lokallag som er med og drar pilene opp, men i det store bildet er virkeligheten at de minste lokallagene legger ned og de store blir mindre. Ifølge FriBU-lederen skyldes medlemsnedgangen i hovedsak mangel på voksenledere. Samtidig må vi se nøye på prioriteringene som gjøres i kirkesamfunnet og i lokalmenighetene, mener han.

BEINHARD JOBBING

- De minste lokallagene våre har levd lenge på en knivsegg, og de legges nå ned. Det finnes mange helter der ute som står på, men det er dessverre ikke alltid sånn at de har eldsterådet i ryggen. Hvor legger menighetsledelsen trykket? Hvis svaret ikke er i aldersgruppa 0-40 år, så må det en omvendelse til. Vi må rett og slett gå ned på kne og gjøre noe helt nytt, sier Haugland. - Menighetene må jobbe med

rekruttering av ledere for søndagsskolen og tweens-arbeidet. Så får vi nedprioritere ressursbruken på andre ting. Vi må se på hvilken måte vi som menigheter kan ha et styresett for å nå unge barnefamilier. Hvordan når vi de unge i studentfasen og i etableringsfasen? Jeg opplever at vi var mer relevante for denne gruppen for tjue år siden. Og det går ikke av seg selv lenger, det er beinhard jobbing som må til.

TAR SELVKRITIKK

- Hva må til for å snu den negative utviklingen?

- Ledere i aldersgruppa 25-40 må ta et ansvar, og etablerte voksne i alderen 45 + må velge seg inn i tjeneste og gi Jesus videre. De må engasjere seg i søndagsskolen, i tweens-arbeidet og i de unge familiene som trenger det. I speideren er det lettere å peke på ledere som eneste årsak. Hvis du starter et speiderarbeid, kan du være sikker på at det kommer barn. Så speideren i Frikirken kunne sikkert økt med 20-30 prosent, hvis vi hadde nok ledere. FriBU-lederen tar selvkritikk på for dårlig oppfølging av lokallagsledere, og lederutrustning.

- Vi kunne ha jobbet mer med konkret oppfølging av lokallagslederne. Vi skal ta en gjennomgang av rutinene våre, og tilrettelegge for å få bedre rutiner på plass snarest mulig. Dessuten vil vi jobbe enda mer med tiltak som Awana, trosopplæringsplanen og prosjektet Søndag. Så må vi sammen reflek-

tere rundt hvordan vi kan nå unge barnefamilier i menighetene våre. Vi ønsker å gi hjelp og motivasjon til å starte ungdoms- og unge voksne-arbeid, sier Haugland, som i enda større grad vil sette fokus på rekruttering av aldersgruppen 25+. - Samtidig som tallene peker i den retningen de gjør, så opplever jeg at vi som kirke jobber godt og målrettet. Vi har en god retning, og et godt fokus. Så forhåpentlig kan snøballen begynne å rulle i en positiv retning. Det er håp, men det er på tide at vi våkner skikkelig. - Hva mener du ellers at må til, for at det skal skje? - Foreldrene og besteforeldrene må trå til. Hvis vi har nok ledere og et bra nok opplegg, kommer de. Vi må gjøre dette til den viktigste prioriteringen. Hvis en gudstjeneste ikke treffer aldersgruppa 0-40 år, så må vi gjøre noe. Vi må satse på å bygge relasjoner. Sette av tid til å invitere folk på middag, og investere tid og krefter i relasjonsbygging.

TØRRE Å TENKE NYTT

Som eldste i Hånes Frikirke er Håvard Haugland opptatt av hvor mange barn som bæres til dåpen.

- Hvis det glipper her, mister vi generasjonen under oss. Det er her hovedfokuset vårt må ligge. Vi er bare én generasjon unna å miste menigheten og kirka vår, advarer han. - Vi er ikke unike i norsk kirkeliv, men vi kan bli unikt positive hvis vi legger fokuset der det må være: Hvordan disippelgjør vi én

og én familie? Min erfaring er at mange småbarnsfamilier har en åpen luke de fem første årene, men den lukker seg hvis vi ikke er der. Tendensen er nedadgående mange steder, og det betyr at vi må tørre å tenke nytt. Det er galskap å fortsette som før og tro at vi skal få et annet resultat. Endringene må skje nå, dette kan ikke utsettes.

Håvard Haugland

OMPRIORITERING

Haugland oppfordrer til å snakke om situasjonen i eldsterådene og på menighetsmøtet. - Hva skal vårt første steg være? En måte kan være å ta kontakt med Frikirkens hovedkontor eller FriBU, å arrangere en familiekveld, starte en familiegruppe, en unge voksne-gruppe, eller et «disippelhus». Min klokkeklare tro er at hvis vi beveger oss ett steg i riktig retning, så kan det gjøre mye. Alle kan ta et lite skritt, vi kan ikke gjøre alt på en gang. Da mister vi motet. Så se framover og tenkt på hvor vi er om ti år. Dette må være hovedsaken for folk. Jeg tenker at nå må vi våkne opp og omprioritere ressursbruken, det er viktigere enn aldri før.

teret gjelder det å tenke fort, for her er det improvisasjon, humor og drama som gjelder. For de som har lyst til å prøve seg på golf er det lagt opp til trening på utslag og spill på 9-hulls bane, og på volleyballbanen gis det litt grunnleggende opplæring før deltakerne deles inn i lag. Folkehøyskolens egen lærer i kickboxing, og kampsportens tidligere landslagssjef, lærer bort noen triks fra kampsportens verden under aktiviteten selvfor-svar. - Også kan dere glede dere til

utrolig morsomme «Tribes-leker» under hele Frik-festivalen, sier Moi.

Visjon arrangeres fra 17. - 21. juli på Stavern folkehøyskole. Påmeldingen til festivalen starter 1. april. Som tidligere år melder man seg på via Checkin. Lenke kommer på nettsiden samme dag som påmeldingen starter.

ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK
anne-kristine.wiecek@frikirken.no

JOHN ARNE GLADSØ

Slår et slag for de gode vanene

Det hender at ungdommer som er på besøk hos de store ungene våre, kommer meg i forkjøpet ved middagsbordet: «Vi skal vel synge for maten». De er ikke vant til det hjemme i eget hus, men kjenner til våre vaner ved middagsbordet. Og det har skjedd mer enn en gang at DE har minnet meg på at selv om de nå er store, synes de vi skal synge og be som de er vant til i det Bjørgsvik Wiecek-huset. Erfaringen har vært en god påminnelse for meg. FriBU har lenge snakket om tro på hjemmehelset og trosopplæring og samarbeid mellom hjem og kirke. Vi vet det godt, det er viktig.

I samfunnet er de kristne ritualene og vanene i motvind. Alle gjør som de vil og når vi vil. Individualismen vinner over plikt og vaner som å gå i kirken på søndag, ha husandakt og be borbønn. Dette er kun eksempler på en trend vi ser i samfunnet, men også hos oss selv i kirkesamfunnet.

Tilbake til min lille episode. Jeg har så ofte sett hvor glad barn og unge er i tradisjoner og i ritualer faktisk. I alt kaoset og alle valgmulighetene, trenger de noe som gjentar seg. Frihetstrangen vinner ofte dessverre, men jeg ser gleden deres over rammer og det som er kontinuerlig.

Denne fasten har jeg leita litt etter frihet FRA alle valgmulighetene og all stimulansen. Jeg har søkt noen gode vaner for å få ro og fokus. Jeg har prøvd stille reise til jobb, i stedet for å lese avis eller noe på telefonen eller lytte til podcast. Det har vært ett av flere små eksperimenter for meg for å se om jeg merker en god forskjell. Det har klødd litt i fingrene etter telefonen, men først da kjenner jeg at jeg trenger det.

Forfatteren Henri Nouwen sier: «Du tenker deg ikke fram til nye måter å leve på. Du lever deg fram til nye måter å tenke på.»

De handlingene av godhet som menneskene gjør i Kraftverket, Kongsberg, Østsida Frikirke og kanskje i din Frikirke, vil gjøre noe med deres måte å tenke på og leve på. Det betyr noe for menneskene som møter godheten, men også med deg. Slik får dette uante ringvirkninger i ditt liv og i mitt.

Se derfor stort på vanen du har med å be borbønn og kveldsbønn. Det gjør noe med hjernen vår og med hjertet vårt.

BUDBÆREREN 1984

Khomeiny på norsk?

Ayatollah Khomeinys terrorstyre i Iran har særdeles få sympatiske sider. Blant annet er vi lite tiltalt av at presteskaper skal sitte med all makt. I den senere tid

har enkelte kirkelige og politiske kommentatorer i vårt eget land beskyldt Børre Knudsen og hans meningsfeller innen presteskaper for å være en slags mini-utgave av Khomeiny. Mot all fornuft skal vi her bruke fem minutter på denne vulgærpropagandaen. Om vi skal si det selv, har vi fulgt Børre Knudsen-saken og hans argumentasjon forholdsvis nøye. Vi kan ikke se at det på noe tidspunkt er uttrykt ønske om at presteskaper skal kunne overprøve Stortinget. Men Børre Knudsen har gang på gang hevdet at Grunnlovens aktuelle paragrafer må bety noe, og han har kjempet like til rikets høyeste rett for å få svar på dette. **Jon Magne Lund, Bb nr 3**

Godt lederskap

Som tilsynsman får jeg besøke mange menigheter og får møte engasjerte, overgitte og gode ledere i Frikirken. Ledere som har store og tydelige visjoner og ledere som kjenner at det er utfordrende å stå i tjenesten. Det er ikke enkelt å være leder og lede mennesker i en tid der vi blir utfordret fra mange kanter.

Noen av utfordringene kan vi få hjelp til gjennom metoder og læreprogram.

Men, mange gode tips til å bli en god leder finner vi i Guds ord.

I Efeserne 4,2 skriver Paulus til hele menigheten, også de som er ledere. Han ber oss leve et liv som er verdig det kallet vi har fått, i mildhet, ydmykhet og storsinn.

De som kan noe Gresk sier at ordet som er oversatt til mildhet også kan oversettes med ordene «kontrollert styrke». For meg gir det et godt bilde på hvordan vi skal forholde oss til hverandre i menigheten generelt, men også hvordan jeg som leder bør opptre.

Noen ganger kjenner jeg at jeg har lyst til å bruke all min styrke på å overtale eller snakke hardt til noen, men jeg kan velge å kontrollere styrken og holde tilbake. I trafikken kan vi stå på vår forkjørsrett, og dundre på i alle veikryss til vi til slutt blir påkjørt. Vi kan deretter ligge gipset på sy-

kehus og ha så rett vi bare vil...

Men, jeg må ikke alltid ha rett. Jeg kan holde tilbake og slippe andre frem.

Jeg trenger ikke alltid stå i sentrum, men jeg kan ta et skritt tilbake og la Herren slippe til og ordne opp. Det betyr ikke at vi skal være «dumsnille og tafatte», men øve oss på å vise mildhet, ydmykhet og storsinn. Tomas Sjødin sier:

I et samfunn der alt er i bevegelse og snurrer med høy fart, er det bra at noe står fast. Lederskap, troen og hjemmet.

For meg er det ingen selvmotsigelse mellom det å være «fast» og «mild».

Vi har en vi kan prøve å etterligne; Jesus. Han vil jeg si er i kategorien «fast og mild».

Etter bønnekampen i Getsemane kommer soldatene for å arrestere Jesus. Peter reagerer spontant og hugger øret av den ene. Jesus setter det på igjen og sier til Peter i Matteus 26, 53: Tror du ikke jeg kan be min Far, og han ville straks sende meg mer enn tolv legioner engler? Det er kontrollert styrke! Jesus valgte å holde tilbake.

Jeg ønsker å se at ledere for våre menigheter gjør det samme.

Ledere som er et fast holdepunkt, og som utøver mildhet, ydmykhet og storsinn.

Organ for Den Evangelisk
Lutherske Frikirke

ANSVARLIG REDAKTØR:
ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK

Fast medarbeider fra
kommunikasjonsteamet:
Geir Arne Johansen

Redaksjon og ekspedisjon:
Budbæreren
Pilestredet 69
0350 Oslo
Tlf. 22 74 86 00 -
Telefax 22 74 86 01
E-mail: budbarer@frikirken.no

Bladet utkommer med 10 nummer pr. år.

Design: Fløde Magasindesign
Trykk: Amedia Trykk

Årskontingent: Norge og Norden kr. 490,-. Utlandet for øvrig kr. 550,-. Blinde og svaksynte kan få Budbæreren innlest på CD til samme pris. Abonnementet løper til skriftlig oppsigelse foreligger.

Budbæreren trykkes på miljøpapir
Tilsluttet Fagpressen

Et imageproblem

ERIK FJELLESTAD

Ei venninne spurte en gang hvorfor vi kristne har kors rundt halsen. «Hvorfor er et henrettelses-verktøy symbolet på troa di?» Det kunne like gjerne vært en galge. En elektrisk stol. Eller en gift-sprøyte. Et torturretskap. Jeg hadde aldri tenkt på det på den måten.

Nordmenn flest vet stadig mindre om hvordan troa vår henger sammen. Vi merker det best nå når vårens helligdagsrekke ruller i gang. Himmelspretten og pinse-helga har lenge hatt et

forklæringsproblem. Jeg tror ikke vi kan ta påska for gitt lenger heller. Palme-søndag? Skjærtorsdag?

Lang-fredag? En må være litt innafor for å henge med i svingene. Men jobbfri og helligdagstillegg gjør underverker for Olas vilje til å holde på disse flotte norske tradisjonene.

Vi gjør det ikke lett for folk. Samtidig klager vi på at små påskekyllinger, egg, sola og livlig gult har kuppet høytiden vår. Symboler som kommuniserer ferskt liv som lite annet. Hva er det vi egentlig vil tilbake til?

Hvordan ønsker vi at troa vår skal kommuniseres til verden rundt oss? Apostlenes gjerninger kapittel to beskriver de første kristne. «... hver dag holdt de trofast sammen på tempelplassen og i hjemmene ... spiste de sammen med oppriktig og hjertelig glede. De sang og lovpriste Gud og var godt likt av hele folket. Og hver dag la Herren til nye som lot seg frelse.» Peter har akkurat stelt seg frem på pinsedag og tordnet ut historien om Jesus og kalt folket til å vende seg fra syndene og få Den hellige ånds gave. Og folket var klare.

Frihet fra syndene. Den hellige ånd inn i hjertene. Omvendelse til et nytt liv som handler om å elske Gud og elske mennesker. Frihet fra et liv med fokus på seg selv. Frihet til et liv i oppriktig og hjertelig glede.

Oppriktig og hjertelig glede er det lenge siden vi har vært kjent for. Kanskje som smilende, ja, men da med litt for store og overfladiske smil som gjør en vanlig nordmann usikker. Generøse imøtekommende? Ja, men oftest med en baktanke. Streng og bakpå, som prøver å holde utviklingen i samfunnet tilbake? Ja, det er media flinke til å understreke. Men oppriktige og hjertelig glade? Det får du bare høre en-til-en, de gangene folk blir overrasket over at du faktisk er en kristen. «Det hadde jeg ikke trodd! Du er jo ikke som alle de andre ...»

Vi har et imageproblem. Vi har et dårlig rykte. Den oppriktige

gleden, generøsiteten, tilstedeværelsen og kjærligheten som de første kristne oste av - er det få som forbinder med oss. Det er sjeldent vi blir omtalt som en god himmelsk kraft som samfunnet ikke kunne vært foruten. Jeg ønsker ikke å sette dette opp mot det å være tydelige og stå opp for sannhet.

Jesus var tydeligere enn noen. Men han er allikevel kjent for hvordan han møtte mennesker.

Tilstedeværelsen. Godheten. Lengselen etter frihet, rettferdighet og oppreisning av de undertrykte. Hverdagskjærlighet.

Ja, vi tror på påskebudskapet. Friheten fra synd. Friheten til et liv hvor vi elsker Gud og mennesker i vår vei. Men tror vi det med livene våre? Hvordan får denne friheten fra synden, denne ubetingede kjærligheten gitt meg, uttrykk i livet mitt? Er den synlig i et ekte, helhjertet, attraktivt, fredelig, tilstedeværende og sant liv? Et liv hvor ingen rundt meg er i tvil om at jeg elsker mennesker

HVERDAGSKJÆRLIGHET. Den oppriktige gle- den, generøsiteten, tilstedeværelsen og kjærligheten som de første kristne oste av - er det få som forbinder oss med. Det er sjeldent vi blir omtalt som en god himmelsk kraft som samfunnet ikke kunne vært foruten. (Illustrasjonsfoto: StockSnap)

fordi Gud elsket meg først?

Den samme hellige ånd som ble gitt de første kristne, den er gitt oss. Den samme helhjertede og oppriktige gledden bor i oss. Ett eller annet sted. Den skinner igjennom av og til. Den er tilgjengelig. Vil du be Gud vise deg denne friheten på nytt i påska? Vil du be han skinne igjennom deg til de du møter? Vil du gi Gud rom til å snakke til deg denne påska? Vil du lytte?

Og er du ydmyk nok, eller tøff nok, til å gå på det han sier til deg? Jesus gav hele seg for å gi deg livet. Er du villig til å gi hverdagen din? Det livet er det beste ryktet du kan spre.

Vi har et imageproblem. Vi har et dårlig rykte. Den oppriktige gledden, generøsiteten, tilstedeværelsen og kjærligheten som de første kristne oste av - er det få som forbinder oss med.

Nåde

Jeg tror ikke vi er i stand til å fatte nådens rekkevidde. Når jeg visualiserer nåden ser jeg den som en stor favn som alltid tar i mot meg, og trøster når det trengs. Eller som en våg, en trygg havn, som vi når som helst kan søke ly på, fra livets stormer. Så, nåde vær med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus! (Fil.1:2).

Ingvil Eliassen i menighetsbladet for Oslo Vestre Frikirke

Utholdenhet

Vår oppgave er å være på den plassen Gud har kalt oss, til å utføre de oppgavene - store og små - som han legger i vår vei. Til å leve slik at andre kan gjenkjenne Messias i våre liv. Det er det vi er kalt til. Så vil det selvfølgelig komme dager hvor vi opplever arbeidsoppgavene som monotone, kjedelige og ubetydelige, og uten noe særlig resultat. Da er det godt å minne hverandre på at det er Gud som skal stå for resultatet, så lenge vi gjør den jobben han har kalt oss til.

Guro Kvakestad i først

Fri

Snart skal vi feire påske, der vi igjen skal minnes at Jesus døde i vårt sted. Vi er fri og kan legge våre synder og nederlag bak oss. Og skulle noen spørre oss etter vår fortid, trenger vi ikke lenger vise til vårt eget rulleblad, vi kan vise til Jesus og det han gjorde. For der nåden og loven settes opp mot hverandre, der vil Gud la nåde gå for rett.

Arne Hersdal i menighetsbladet for Brunlanes Frikirke

Ordet OG

*Sann menneskelighet
er sann åndelighet,
og sann tilbedelse er
alt du holder på med,
i takknemlighet
til Gud*

Kirken må slutte å skille mellom det å redde sjeler og det å gjøre godt.(...) Denne oppdelingen har ingenting med Bibelen eller evangeliet å gjøre, men er et resultat av at Vestens kristne leser både bibel og evangelium med dualistiske briller. De kristne bør isteden gå rett fra tilbedelse i kirkerommet til diskusjoner i styrerommet for å finne ut av saker som by-

planlegging, bygnings- og landskapsarkitektur, miljøarbeid, sunt gårdsarbeid og rett bruk av ressurser. Hvis jorden er Guds hellige land, kan ikke folket hans hvile så lenge den viser sykdomstegn. Munken og forfatteren Thomas Merton, som de senere årene av livet levde som eremitt, skrev i boken *New Seeds of Contemplation*: «En av de verste feilsteg du kan gjøre i et kontemplativt liv, er å forsøke å finne Gud ved å barrikadere deg inni din egen sjel, bruke konsentrasjon og selvdisiplin til å bryte med virkeligheten utenfor, og leve avsondret fra

verden og andre mennesker ved å kripe inni ditt eget sinn og lukke døren som en skilpadde.» Denne tendensen til å vektlegge noe som mer åndelig en noe annet, er like gammel som Bibelen selv. Bibelens profeter måtte stadig vekk til pers for å røske folk opp fra en livsfjern spiritualitet. Jesaja 58 er kanskje den beste kjente torden talen: «Er dette den fasten jeg har valgt, en dag da mennesket plager seg selv, bøyer hodet som et siv og legger seg i sekk og aske? Kaller du dette for faste og en dag etter Herrens vilje? Nei, dette er fasten jeg har valgt: å løse urettferdige lenger, sprengte båndene i åket, sette undertrykte fri og bryte hvert åk i stykker, å dele ditt brød med sultne og la hjelpeløse og hjemløse komme i hus.»

Fransiskanerpresten og forfatteren Richard Rohr grunnla Center for Action and Contemplation i 1986. Til magasinet Tørst uttalte han: «Det viktigste ordet i navnet vårt er verken action (handling) eller contemplation (kontemplasjon). Det er det lille ordet and (og)» I dette

ordet ligger nøkkelen til en helhetlig og bærekraftig spiritualitet. Indre mystikk og ytre handlinger. Inderlighet og ytterlighet. Kontemplasjon og aksjon. Og igjen viser Jesus vei. Han fastet som ørkenremitt i førti dager, og ikke lenge etter festet han med syndere og tollere. Han talte til og mett tusenvis før han forsvant opp i fjellet for å søke stillhet og ensomhet. To tanker i hodet på en gang. To okser som trekker samme plog. Det sies at bønn er den kristnes åndedrett, men åndedrett er alltid innpust og utpust. I bønner trekker vi pusten og får kraft på påfyll til konkrete nestekjærlige utpustende handlinger, og med handling vokser behovet for igjen å trekke seg tilbake for å hente ny styrke. Forsøk å ha dette i mente når du leser videre. Sann menneskelighet er sann åndelighet, og sann tilbedelse er alt du holder på med, i takknemlighet til Gud.

Gjengitt med tillatelse fra boken «Kunsten å forme livet» av Stian Kilde Arebrot

Påske for alle sansane

I Andebu i Vestfold, rundt to mil frå Tønsberg, ligg ei kyrkje heilt utanom det vanlege. Tomas-kirken er verdas første og einaste sansekyrkje – spesialtilpassa for døve, høyrsl hemma og døvblinde.

Når påskebodskapen blir formidla i Tomaskirken blir alle sansane tatt i bruk. Lukt, vatn, sand,

lys, lydbølger, teiknspråk og følbare objekt er her like viktige som ord og bilete.

– Hos Gud er det nok å berre vera. Det viktigaste er at menneske her blir møtt på sine egne premisser og med dei føresetnadene dei har for å ta imot ein bodskap, seier døveprest Marco Kanehl. Sjølv om presten både nyttar seg av

teiknspråk, lyd, tekst og bilde under formidlinga av påskeforteljinga, er det liggande på golvet nokon av kyrkjegjengarane verkeleg får føla på bodskapen. Tomaskirken er nemleg utstyrt med det største vibrasjonsgolvet i verda. Heile 54 basshøgtalarar, kopla til kraftige forsterkarar, forvandlar musikk til vibrasjonar som kan kjen-

nast med heile kroppen. Samtidig blinkar eit lysorgel i taket i ulike fargar. På ei stor steintavle langs den eine veggen er det rissa inn eit Jesus-sitat frå Bibelen: «Den som drikker av det vatnet jeg vil gi skal aldri mer tørste». Trykkar ein på den store blå knappen ved sida av, sildrar det vatn ned langs steintavla.

- Så kan ein leggja hendene inntil steinen og føla vatnet som renn over hendene, seier pres-ten og demonstrerer. - Eg hugsar ein gong vi hadde besøk av eit lite barn, som var fødd døv-blind.

Ho kvein av fryd då ho fekk stå og kjenna på vatnet og stod her i over tjue minutt, ler han. På-

skegudstenesta i Tomaskirken varer berre ein halvtime, og dei liturgiske elementa er strippa ned til det mest grunnleggande: Preludium, nå-dehelsing, songen Måne og sol, kort preike, vel-signinga og postludium. (KPK)

Naboer som bryr seg

Flere frikirkemenigheter driver et utstrakt diakonalt arbeid i sin by og i sitt nærområde.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

I Frikirkens målplan punkt 13. står det: «Menighetene er engasjert i frivillig arbeid for sårbare grupper i nærmiljøet».

Kraftverket i Oslo og Østsida i Kristiansand er to av flere menigheter i Frikirken som driver utstrakt diakonalt arbeid. Kraftverket startet opp med å arrangere faste middager for papirløse flyktninger i 2016, etter at et medlem i

menigheten presenterte ideen. - Dette engasjerte, og det meldte seg umiddelbart tilstrekkelig frivillige. Noen uker senere var arbeidet i gang, forteller pastor i Kraftverket Kjetil Gilberg. Han påpeker at ingen i Norge lever under vanskeligere forhold. - Enkeltpersoner i Kraftverket kom i kontakt med papirløse flyktninger, og ville utrette noe. Engasjementet spredte seg, og drives nå av ildsjeler og frivillige i menigheten, sier han.

KJÆRLIGHET OG LIVSGLEDE

I starten var det 5-10 stykker som møtte opp til fellesmiddagene i Oslo Vestre Frikirke på Bislet, hvor også Kraftverket holder hus. Nå kommer det 30 hver torsdag, og det er 40 som frekventerer middagene fast. - I tillegg til middager hender det vi får mulighet til å invitere på kino, teater, konsert eller skitur. Alle får også to trikkebilletter slik at de enklere kan komme tilbake neste gang, forklarer Gilberg. På middagssamlingene er ofte noen av de papirløse med og lager maten. - Deretter spiser frivillige og papirløse sammen. Ingenting annet. Det er veldig få diakonale arbeid som lykkes for denne gruppen. Vi får stadig spørsmål om hvordan vi klarer å samle så mange ukentlig, det er unikt. Vårt svar er at vi er tydelige på at vi ikke kan hjelpe i forhold til sakene deres, heller ikke bidra økonomisk eller forandre hverdagen med stor nød og mye frykt. Vårt tilbud er å tilby vennskap

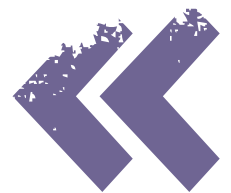
og et godt næringsrikt måltid. Vår ambisjon er å gi kjærlighet og skape livsglede, sier Gilberg.

NYE PERSPEKTIVER

- Hvordan har dere gjort arbeidet deres kjent, for å nå målgruppen? - Vi har et samarbeid med «Helsesenteret for papirløse», de fortalte først sine brukere om tilbudet. Nå rekrutterer de papirløse selv ved å ta med sine venner som er i samme situasjon. - Har dette arbeidet gitt noen synergieffekter i menigheten eller ellers, som du vet om? - For et år siden ble en av de papirløse døpt i Kraftverket, det var en stor dag. De som bruker tilbudet vårt har også ved flere anledninger laget middag i forkant av gudstjenester, dette har blitt et møtepunkt mellom de papirløse og hele menigheten. Men det viser seg å være et stort steg fra middag til gudstjeneste. Men vi vet at mange allerede tilhører andre kirker, ofte migrantkirker. Den viktigste forandringen har kanskje skjedd hos oss selv? Det er fantastisk å se hvordan de unge i Kraftverket bruker tid og penger for å hjelpe flyktningene. Vennskap med mennesker i en så vanskelig situasjon, gir nye perspektiver på egne liv, sier Gilberg.

GAVEPAKKE

Allerede i 2014 skrev Budbæreren om prosjektet «FriMat», som startet opp i Kristiansand Frikirke da Rune Tobiassen fortsatt var pastor der. Det går ut på å dele ut mat gratis til men-

Vårt tilbud er å tilby vennskap og et godt næringsrikt måltid. Vår ambisjon er å gi kjærlighet og skape livsglede.

SPISER SAMMEN Hver torsdag inviterer Kraftverket til middag for papirløse flyktninger. Her har Sofia (papirløs) laget Afghansk mat i forkant av en gudstjeneste i menigheten. - De papirløse er en enorm ressurs, og ønsker å bidra til fellesskapet. Sofias mat ble servert til cirka 80 mennesker, og dette ble en fantastisk start på gudstjenesten og et fint møtepunkt mellom menigheten og de papirløse, sier Kjetil Gilberg. Korosh (papirløs, helt til venstre i bildet) hjalp til å servere. (Foto: Kraftverket menighet).

nesker som trenger det, mat som ellers ville blitt kastet av matbutikkene. Etter oppstarten i Kristiansand er også Hånes Frikirke, Oasen Bibelsenter i Søgne, Vågsbygd Bedehus, Arendal Frikirke, Vennesla Frikirke og Frivillighetssentralen, Randesund Frikirke og Østsida Frikirke blitt med på å dele ut mat gjennom prosjektet. I tillegg er det en lang rekke samarbeidspartnere som donerer mat til dette formålet. Tobiassen, som nå er pastor i Østsida Frikirke, mener konseptet er en gavepakke til alle frikirkemenigheter. - FriMat er en tjeneste som hjelper enkeltmennesker og familier som har et ønske om en hjelpende hånd. Det gir dem noe mer tid og mulighet til å spare litt på matbudsjettet, samtidig som butikkene slipper å kaste mat. Vi har tro på at arbeidet betyr mye for mottakerne, butikkene, medarbeiderne, samt menigheten og lokalmiljøet. Det er dynamikk i mottakerne, noen opplever at de ikke har behov for hjelpen lenger, mens andre kommer til. Et bønneemne er at de menneskene som trenger dette tilbudet finner frem til oss og har mot til å spørre, samt at vi har mat nok til alle. Vi hjelper gjerne andre menigheter med å komme i gang med dette, sier Rune Tobiassen, og oppfordrer de som vil vite mer til å ta direkte kontakt.

VINN-VINN SITUASJON

I tillegg til matutdelingen «FriMat», har menigheten etablert konseptene «FriHjelp – godhetsuka» «FriHjelp – Dekkoperasjon». - Gjennom godhetsuka som vi arrangerer hver vår, bidrar flere smågrupper med gode gjerninger. Sist vår hjalp vi til med å male, beise og vaske hus og terrasse, pluss hagearbeid. Vi hjelper både folk i menigheten og mennesker som ikke er tilknyttet vår menighet, forteller Tobiassen. Hver vår og høst inviterer Østsida også til «Dekkoperasjon». - Det har vært lett å få med hjelpere til dette. Det som er bonusen med slikt arbeid, er at det gir oss som deltar minst like mye som dem som mottar hjelp. Målgruppen vår har vært alenemødre- og fedre som har dobbel tidsklemme for å vise at vi som kirke heier på dem, men vi hjelper alle som trenger hjelp. Vi har skiftet dekk for cirka 20 personer hver gang. Tilbudet er godt mottatt i bydelen, og vi ser frem til flere nye dekkoperasjoner, sier Tobiassen. Pastoren i Østsida mener at de diakonale tilta-

kene er med på å gjøre det enklere å komme i kontakt med innvandrere. - Det er en vinn-vinn situasjon når vi opplever at folk kommer til menigheten fordi de er møtt med omsorg. Så har du en lokal butikk som ønsker å donere mat og én person som bryr seg, så er det alt som skal til. Eventuelt kan man kjøpe maten til halv pris, så går resten av pengene til Frikirkens prosjekt med matutdeling til flyktninger i et av våre misjonsland i Midtøsten, sier Tobiassen.

BIBELUNDERVISNING PÅ SKYPE

Kongsberg er en internasjonal by med både arbeidsinnvandrere, flyktninger og asylsøkere. Sommeren 2015 var det en voldsom økning i antall asylsøkere over hele Europa og også i Norge. Dette førte til en rekke kapasitetsproblemer i mottaksapparatet. Huskirka MH22 på Kongsberg hadde over flere år hatt god kontakt med beboere i byens desentraliserte asylmottak, og høsten 2015 ble det tydelig at ventetiden fra asylsøkere som kom til Norge og til de kom i gang med norskundervisning kunne bli lang for mange. - Å lære seg norsk er en viktig døråpner for å få starte et nytt liv i Norge, og vi ønsket å kunne bidra noe med dette. Sammen med en frivillig fra Norkirken Kongsberg samlet Jens Iver og jeg de som ønsket det til enkel norskundervisning to timer mandag formiddag fra november 2015, forteller menighetsarbeider Ingeborg Marta Strand. Norskundervisningen som startet opp i 2015 fortsatte ut april 2016. Da ble det vanskelig å få det til rent praktisk, og det dabbet også av med hvor mange som kom. Fra høsten ble asylmottaket på Raumyr nedlagt og behovet for norskundervisning redusert. En tid etter at det statlige mottaket ble nedlagt, ble også det desentraliserte mottaket nedlagt. - Dette med norskundervisning bygde videre på det som fantes av «besøktjeneste» i asylmottakene. Hero hadde et desentralisert asylmottak i Kongsberg over mange år, og en del av våre folk gikk jevnlig på besøk der og skaffet seg kontakter. Flere har blitt døpt i vår menighet og jeg tenker at vi som fellesskap har utvidet vår horisont ved å bli kjent med disse menneskene. En del kontakter følges opp, selv etter retur til hjemlandet og det utføres «bibelundervisning» via Skype, sier Strand.

GLADE HJELPERE Hver vår og høst inviterer Østsida Frikirke til «Dekkoperasjon», der alenemødre og andre som trenger hjelp kan få utført dekkskifte gratis. (Foto: Østsida Frikirke).

- En del av den misjonale tenkningen

Daglig leder ved Frikirkens hovedkontor Marit Ecklo Brevik mener punkt 13. i Frikirkens målplan henger sammen med målet om å være misjonar kirke.

- Punkt 13: «Menighetene er engasjert i frivillig arbeid for sårbare grupper i nærmiljøet» og punkt 14: «20 nye menigheter har deltatt i en læringsprosess med fokus på å være misjonar kirke» henger jo sammen. Nå starter vi opp et læringsnettverk for menigheter som har, eller ønsker å gå i gang med, et arbeid blant innvandrere. Kanskje kan vi tenke oss et tilsvarende læringsnettverk med tanke på flyktninger som ikke har fått opphold, for eksempel, sier Ecklo Brevik.

- Hvilke tanker og refleksjoner ligger bak her? Hvordan kan Frikirken være med og bety noe for sårbare grupper?

- Det vil variere veldig lokalt hva som er menighetens utfordringer. Det er ikke tilfeldig at det står formulert slik: «menighetene er engasjert i frivillig arbeid». Vi må se ut over egne rekker, dette er også en del av den misjonale tenkningen. Hvordan kan vi «breie oss ut» og være aktuelle både gjennom andre kristne organisasjoner og gjerne også utenfor? Slik slår vi to fluer i ett smekk; ved både å samarbeide og nå ut til andre. Dette blir gode eksempler på hva man kan gjøre utenfor kirkebygget.

- Menighetene som driver utstrakt diakonalt arbeid vet ikke nødvendigvis om hverandre. Fellesarbeidet bidrar med å tilrettelegge, men jobben gjøres av de som er med i læringsnettverket. Der deler de erfaringer og ansvarliggjør hverandre. Fire menigheter er med i læringsnettverket som starter opp nå i mars, og det kan være fire av tjue menigheter som bruker dette i forhold til å være misjonar kirke, sier hun.

- Hvorfor betegnelsen «sårbar gruppe»? Grupper, og ikke mennesker?

- Ulempen ved å bruke en samlebetegnelse er at det kan si alt og ingenting. Vi ønsker ikke å stigmatisere ved å kategorisere mennesker, og brukte mye tid på å formulere dette punktet.

- Utfordringen er: Hva betyr dette for oss? Hvem kan være aktuelle samarbeidspartnere for oss? Hvor og hvordan kan vi som kirke gjøre en forskjell i vårt nærmiljø? Hva kan vi som menighetsfellesskap gjøre for å synliggjøre menigheten i lokalmiljøet? Alt må ikke bli på individnivå, vi må løfte i fellesskap, sier Ecklo Brevik. - FriMat er et godt eksempel på at det fungerer. I Japan tar de maten med ut på gata, og gjør terskelen enda lavere. Så det er mulig å få mange gode synergier ut av dette arbeidet, sier Marit Ecklo Brevik.

Det er en vinn-vinn situasjon når vi opplever at folk kommer til menigheten fordi de er møtt med omsorg.

Livsvern mellom ideal og virkelighet

I kjølvannet av at Den norske kirkes biskoper kom med en felles uttalelse om abort, har vi langt på overtid fått en offentlig samtale om et tema som de siste årene ofte har vært skubbet til side i kirken. Uttalelsen og den påfølgende debatten viser med all mulig tydelighet hvor vanskelig det er å holde sammen et radikalt syn på menneskeverd og en kulturell situasjon der mange ikke lenger deler dette menneskesynet.

Vårt viktigste budskap er at den kristne kirke fremdeles må stå på den svakes side, og at vårt ideal må være å vise omsorg både for mor og barn.

Et foster er ikke ferdig utviklet, og er ikke i stand til å leve utenfor mors kropp. Like fullt er det et menneske. Like fullt kan vi med full trygghet si at det har det samme menneskeverd som ethvert annet levende menneske. Menneskeverdet fundament ligger utenfor kvaliteter og egenskaper i mennesket selv, i at det er skapt av Gud.

På tross av alle sine svakheter, er abortloven slik den i dag foreligger likevel en anerkjennelse av at det er mor som bærer fram barnet, med de gleder og omkostninger det innebærer. I mange tilfeller er det også slik at mor bærer den største delen av ansvaret etter fødsel. Mange barn fødes inn i situasjoner som er langt fra ideelle, og der de fysiske, sosiale og økonomiske konsekvensene for mor er svært store.

I slike tilfeller har kirken og kristne organisasjoner historisk – og man trenger ikke gå langt tilbake i historien – langt fra vært den støtten som mor og barn hadde fortjent. Mange ugifte mødre har møtt uforsonlig og ensidig fordømmelse, nettopp fra dem som skulle vist medfølelse, gitt støtte og vært medvandrere. Mange barn har fått klar beskjed om at de er «feil», at de ikke skulle ha eksistert, at de er synlige bevis på sin mors synd. Det er rimelig å anta at unge jenter har blitt presset til abort for å unngå å «føre skam» over sine familier.

Som representant for kirkesamfunn og organisasjon der slike ting helt sikkert har forekommet, kan vi ikke annet enn å be om tilgivelse, og si så klart og tydelig som vi kan at det ikke er vår rolle å fordømme mennesker. Vår rolle

er å undervise, formane, veilede, støtte og gå sammen med.

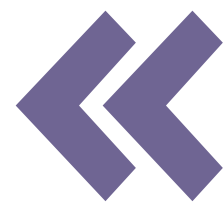
Hvordan bør dette best felles ned i loven? I første omgang er svaret enkelt: Kristen etikk kan ikke nedfelles direkte i lov. Det er ikke klokt, og det er heller ikke gjennomførbart i et samfunn der mange ikke deler det kristne synet på etikk. Samtidig har vi et ansvar for å si fra når loven er i strid med Guds bud. Det er den i dette tilfellet. Abortloven gir ikke vern til den svakeste part, den som ikke har sin egen stemme.

Lovens bokstav er likevel til syvende og sist politikernes arena. Det vi – og Den norske kirkes biskoper – må svare på er heller dette: Hva kan og må vi gjøre som kristen kirke? Svaret er like enkelt som det er krevende i praksis: Vi må snakke tydelig om seksualitet. Vi må vise til Bibelens autoritet i spørsmål om seksualitet og samliv. Samtidig må vi vise empati for

det enorme presset dagens unge og unge voksne lever under, knyttet til prestasjoner, kropp, og sex. Vi må sørge for at vår undervisning og etiske veiledning er egnet til å bygge opp, trøste, styrke og formane, men ikke til å dømme, rive ned og påføre skam. Vi må vise støtte til gravide kvinner, enten de har noen å dele oppgavene med eller de står alene. Det må vi gjøre i handling, ikke bare i ord. Dersom vi virkelig mener at vi ønsker å se færre aborter, er vår viktigste oppgave å støtte de kvinnene som uten vår hjelp ikke kan se noe annet valg.

Jarle Skullerud
Synodeformann Frikirken

Anne Birgitta Langmoen
Kvelling
Generalsekretær Normisjon

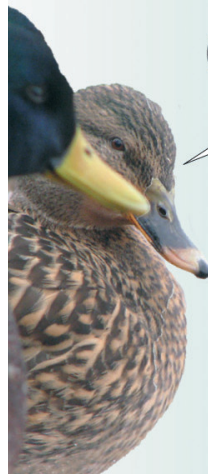

Vårt viktigste budskap er at den kristne kirke fremdeles må stå på den svakes side, og at vårt ideal må være å vise omsorg både for mor og barn.

— Alle skal være trygge når de går til bønn

TAKKNEMLIG Arshad Jamil (t.h) fra Muslimske Dialognettverk Norge er takknemlig for støtten fra andre ledere for tros- og livssynssamfunn. Her ønsker han Oslo-ordfører Marianne Borgen velkommen til moskeen. FOTO: Ingunn Marie Ruud, KPK.

TENKT PÅ TROMSØ?

fri kirken

Du skal studere og trenger hus.
Du vil leve og vokse som kristen.
Du vil leve i et felleskap som liker å treffe nye mennesker.

I august 2019 etablerer Tromsø Frikirke et «disippelhus» nær universitetet.

Menigheten i Tromsø tilbyr felleskap, vennskap og oppfølging, blant annet med månedlig kveldssamling.

I disippelhuset vil dere få hjelp til å leve som kristne i hverdagen. Dere vil få inspirasjon og anbefalinger fra andre disippelhus i Frikirken.

Vi tror fort vi kan bli glad i deg - og du i oss! Vi brenner for at folk i bydelen (inkl campus) skal møte Jesus.

Kontakt Heidi Aarmo Lund, aarmol@online.no, 47 02 92 76 innen **1. mai 2019**.

Mye mer info på frikirken.no/stilling

Vi leter etter 3 studenter

Fredag samlet ledere og representanter for flere ulike tros- og livssynssamfunn seg utenfor Islamic Cultural Centre i Oslo for å vise sin støtte til muslimer i bønn.

Like før fredagsbønnen startet i moskeen til Islamic Cultural Centre klokken to, var det samlet en rekke mennesker på det smale fortauet utenfor. Her sto kristne, hinduer, jøder, sikher, bahá'ier, humanetikere, hedninger, buddhister, ahmadiyyaer og medlemmer av holistisk forbund side om side i solidaritet med muslimer i Norge etter terroranslaget mot to moskeer i Christchurch på New Zealand forrige uke.

Generalsekretær i Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn (STL), Ingrid Rosendorf Joys, forstår at hendelsen på New Zealand kan skape frykt også hos norske muslimer.

– Det har berørt oss alle og dette kommer samtidig som vi ser et økende muslimhat i Europa og også i vårt land. Alle skal være trygge når de går til bønn, uavhengig av hva du tror på eller ikke. Fra bredden av tros- og livssynssamfunn ønsker vi å vise at når en av våre føler seg truet, står vi sammen, sier Rosendorf Joys.

Arshad Jamil fra Muslimske Dialognettverk Norge (MDN) er imponert over hva STL har stelt i stand på så kort tid.

– At man viser solidaritet på denne måten tror jeg også vil bli merket av muslimer på gata. Religionsdialogen mellom religiøse ledere er veldig bra, men jeg tror også at den muslimske befolkningen har behov for å se at dette fungerer og at medborgere i Norge bryr seg om dem, sier Jamil.

Han anslår at rundt 1200 personer deltok på fredagsbønn i moskeen til Islamic Cultural Centre på Grønland denne fredagen.

ØKT SIKKERHET

Moskeer i Norge har trappet opp sikkerheten, særlig i forbindelse med fredagsbønnen, og politi og vektere var synlig til stede også nå.

Talsperson Ikhlaz Ahmed ved Islamic Cultural Centre fortalte til NRK i forrige uke at mange av deres medlemmer var bekymret.

– Dette skjedde mot muslimer og på grunn av muslimhat. Derfor bør vi være forberedt og ha ekstra

sikkerhet, sa han.

En uke senere tror Arshad Jamil at folk har kommet litt over frykten.

– Nå er vi mer på tiltakssiden der vi savner konkrete tiltak og ønsker tydeligere tilstedeværelse fra regjeringen. På den andre siden har religiøse ledere fra forskjellige trossamfunn vist en enorm støtte, sier han og forteller at de også har mottatt blomster fra New Zealandere som bor i Norge.

SOLIDARITET OG NESTEKJÆRLIGHET

Representanter fra alle medlemsorganisasjonene til STL var til stede på aksjonen med skilt påskrevet #tryggibønn.

– Det er veldig viktig å stå i solidaritet med dem som har blitt utsatt for noe så forferdelig som muslimene på New Zealand, sier bahá'í Britt S. Thoresen som er styreleder i STL.

Generalsekretær i Norges kristne råd, Erhard Hermansen er enig.

– Alle som oppsøker et gudshus for å utøve sin tro skal være trygge uansett. Vi vil vise at vi står sammen med alle som oppsøker sitt gudshus og de som kommer til bønn her i moskeen, sier han.

Ed Brown er generalsekretær i Stefanusalliansen, en organisasjon som jobber for forfulgte.

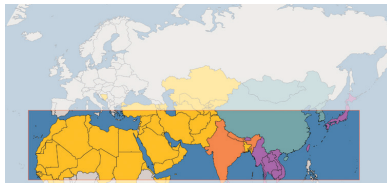
– Vi jobber ikke bare for forfulgte kristne, men for alle som forfølges for sin tro. Når det er angrep på folk på grunn av deres tro må vi stå i solidaritet med dem. Dette er viktig både i et menneskerettighetsperspektiv, men også som kristne med nestekjærlighet, sier han.

BISKOP OG ORDFØRER

I tillegg til å stå med #tryggibønn-plakater utenfor moskeen inneholdt aksjonen en hilsen fra den katolske biskopen Bernt I. Eidsvig på vegne av STL og en hilsen fra Oslo-ordfører Marianne Borgen.

Eidsvig fortalte blant annet hvilket inntrykk det gjorde på ham i 2016 da en fransk katolsk prest i 2016 ble drept mens han feiret messe og muslimer tok kontakt og uttrykte kondolanse og medfølelse. Han påpekte også at undersøkelser viser at diskrimineringen mot muslimer i Norge øker.

– Vi ønsker å vise dere og omverden at vi står sammen på tvers av tro og livssyn når en av oss blir truet. Min frihet er avhengig av din frihet, og i vårt livssyns åpne samfunn skal alle kunne leve ut sin tro eller sitt livssyn uten frykt, sa Eidsvig i talen sin. (KPK)

INGERD GRIMSTAD BANDAK

Frikirken og #metoo

I fjor dukket det opp et brev underskrevet utenriksministeren vår Ine Eriksen Søreide og daværende utviklingsminister Nikolai Astrup, via Digni, datert 16.02.2019. Budskapet er at utenriksdepartementet forventer at alle som forvalter norske bistandsmidler skal ha fokus på #metoo og at vi skal ha gode retningslinjer og varslingskanaler på plass.

Nå, ett år senere, er Digni i full gang med et utvalg som skal se på hvordan medlemmene konkret kan jobbe med dette temaet blant alle våre partnere i sør. Vi i Frikirkens mi-

sjonsteam gjennomgår våre retningslinjer og arbeidskontrakter, og ser i tillegg fram til en to dagers workshop i Betlehem i august i år med dette temaet. Der samles alle våre utsendinger, fire representanter fra synodestyret og lederskap i Frikirken, og alle ansatte og frivillige hos en av våre partnere i Midtøsten: Det Palestinske Bibelselskap. Brevet fra i fjor gav klinkende klar beskjed om at vi som organisasjon har et ansvar for de samfunnene vi jobber i. I august skal Marit Breen fra NMS være med oss og ha et opplegg basert på teksten om Tamar i bibelen. Denne jenta var datter av kong Da-

vid, og hun ble voldtatt av sin halvbror. I etterkant av hendelsen var hun full av skam og fortvilelse. Det å bruke nettopp bibelteksten for å nærme oss et tabubelagt tema, fungerer veldig godt i en kontekst der bibeltroskapen er høy.

Og hvorfor er dette viktig for oss som kirke å ta tak i dette? Jo, fordi overgrep og trakassering dessverre også kan skje hos oss. Frikirken består av mennesker, og vi er dessverre ikke unntatt det at vi også kan ta dårlige valg og rote oss borti ting som vi burde tatt avstand fra. Derfor er vi nødt til å fokusere på å jobbe preventivt, og å ha gode systemer for å håndtere saker som kommer opp. Det at temaet er på agendaen er også viktig i seg selv for at folk i våre menigheter og rundt omkring på våre kontorer skal være trygge på at de vil bli trodd om de melder ifra om et overgrep eller grenseoverskridende adferd. De skal også få være trygge på at saken vil bli håndtert på en god og ryddig måte for å få en så god helbredelsesprosess som mulig, og for å hindre gjentakelse. Det at temaet snakkes om, vil i seg selv

virke forebyggende fordi hvis faren for å bli avslørt er stor, skal det mer til for å ta risikoen.

I tillegg er det svært viktig å jobbe med denne problematikken for at vi skal kunne ha et språk for dette om vi kommer i en situasjon der vi må snakke om det. For den som selv opplever trakassering, er det enda vanskeligere å få det fram, og å bearbeide det, hvis personen mangler et språk for det som har skjedd. Det er viktig at vi som jobber med mennesker i ulike aldre – eller som foreldre og medmennesker – har språk og kunnskap nok til å kunne snakke om dette temaet på en skikkelig måte.

Derfor er jeg takknemlig for at utenriksdepartementet la den nødvendige føringen til å sette #metoo på agendaen også hos oss. Vi trenger å være enda mer i forkant på dette temaet – både innad i Frikirken og i den rollen vi har i forhold til vår partner. Hvis bibelen kan snakke om det slik den gjør i 2. Sam 13, 1-22, må vi som kirke også klare å ta tak i dette.

Den naive ungdommen

ANNA KLEPPE MOE (26)

Det som er sunt, vokser. Og det som vokser, forandrer seg. Er det på tide med en helsesjekk i Norges Frikirker?

Som menighet og kirkesamfunn er vi kalt til vekst, både i modenhet og antall. Bibelen viser oss at det ene på ingen måte trenger å utelukke det andre og at det er fullt mulig å ha to tanker i hodet på en og samme tid, både i eget liv og i menighet og kirkesamfunn som helhet. Men dersom man våger å uttale dette i form av visjon eller måltall som ung voksen i menighet, kan man fort bli stemplet som

en naiv idealist. Man kan risikere å bli bedt om å dempe seg litt fordi realismen som følger med å leve i en fallen verden på et eller annet tidspunkt vil inntreffe og påvirke troen, og da er det så dumt å ha vært for lidenskapelig, for drømmende, for optimistisk. Men en virkelig modenhet i Kristus, uavhengig av alder, gir samtidig økt nød for mennesker som ikke kjenner han og for generasjonene som kommer etter. Så dersom veksten uteblir, burde vi kanskje spørre oss selv om vi legger til rette for at mennesker virkelig modnes i menighetene våre, ung som voksen?

En ung generasjon har vokst fram over de siste tiårene. En generasjon med stort engasjement for menighet, med et ønske om mindre religion og mer Jesus, med drømmer om rausere menigheter der tillit er en grunnholdning og å omfavne ikke-troende og neste generasjon en selvfølge. En genera-

sjon som ønsker bevissthet rundt hvorfor og hvordan menigheten bygges, og ønsker sunnhet og vekst i denne. En generasjon som ikke vet alt, men består av mennesker som feiler og forhåpentligvis lærer av sine feil.

Slikt blir det forandring av. Og slikt kan det bli ubehag av. Men slikt kan det også bli vekst av. Det som er sunt og riktig plantet vil alltid bli velsignet til å vokse i Guds rike, og heldigvis er det Herren, han som ser til vårt indre, som er vår dommer og gir vekst og beskjærer der det trengs. I Salme 92:13-16 kan vi lese

De rettferdige skyter opp som palmer, de vokser seg høye som sedrer på Libanon. De er plantet i Herrens hus og blomstrer i forgårdene hos vår Gud. Ennå i alderdommen bærer de frukt, de er friske og frodige. Slik forkynner de at Herren er rettskaffen. Han er min klippe, det er ingen urett hos ham.

Dersom vi skal oppleve vekst i modenhet og antall i tiårene som kommer, trenger unge å se sunne, solide forbilder i alle livsfaser som er tydelig lidenskapelige for Jesus, for de som kommer etter, og for de som enda ikke er kommet inn i menigheten. Vi må ikke bli avfeid på grunn av vår idealisme, men vi må ledes og inspireres av eksempler i tro og modenhet, fulle av nåde og sannhet. Fordi det er dette vi selv også ønsker å være for de som kommer etter oss, allerede nå og i årevis framover.

Er det naivt å tenke at det faktisk er mulig å bevare en sunn, lidenskapelig tro som både vokser i modenhet og når ut til verden, gjennom hele livet og alle dets faser, og som tåler forandringene det bringer med seg? Eller er det rett og slett bibelsk?

Visjonspåmeldingen starter 1. april!

Påmelding via checkin.no

Visjon 2019 på Stavern folkehøyskole fra 17.-22. juli

Årets tema er «Rikelig»

Følg med på frikirken.no/visjon, for fullstendig program og stadige oppdateringer

KRISTI HIMMELFARTSDAG HØYTIDSGUDSTJENESTE kl 12.00 Nesjarheim Fredtun

Arendal Frikirkes Menighetskor
Porsgrunn Frikirkes Menighetskor
Hammersmark Five
Jarle Skullerud
Kirkeledere fra Taiwan
Misjonærer fra Sentral-Asia
Terje Bjørkås

Grilling på FREDTUN
Voksne kr 125,- Barn kr 50,-
Påmelding post@stavernfhs.no

**Sang og misjonsmøte
kl. 15.00
Nesjarheim Fredtun**

Østsida Frikirke er en lokal menighet øst i Kristiansand. Vi holder til på Fagerholt skole og Gimletun og er en engasjert flergenerasjonsmenighet. Staben består av pastor og administrasjonsleder. Vi søker nå etter en motivert og engasjerende

fri kirken

Ungdomsarbeider/ ungdomspastor i 50-80 prosent stilling

Nøkkeloppgaver:

- Utvikle og drive ungdomsarbeid
- Tweenarbeid
- Ledertrening og smågruppesamlinger for tweens og ungdom
- Delta i konfirmantarbeid
- Arbeidet innebærer kvelds- og helgearbeid

Ønskede kvalifikasjoner:

- Relevant utdanning på universitets- eller høyskolenivå og/eller relevant erfaring
- Evne til å arbeide både selvstendig og i team
- Ha gode formidlings og kommunikasjonsevner
- Engasjement for unges tro og tilhørighet til kirken
- Evne til å skape tillit i møte med unge
- Kunnskap om ungdommenes sosiale plattformer
- Personlig egnethet og gode samarbeidsevner vektlegges

Vi tilbyr:

- Trivelige og engasjerte kollegaer og frivillige medarbeidere
- Oppfølging og veiledning
- Mulighet til å påvirke arbeidsoppgaver og satsningsområder
- Lønn og pensjon etter Frikirkens avtaleverk

Se full stillingsutlysning på Frikirkens hjemmeside. For nærmere informasjon kontaktes pastor Rune Tobiassen, 958 41 856.

Søknaden sendes rune.tobiassen@frikirken.no
Søknadsfrist: 15.april.

Tiltredelse: Så snart som mulig/1.august

Den Evangelisk Lutherske Frikirke

Debatt på nett

Budbæreren trykker debattinnlegg på nettsiden

www.budbareren.no/debatt

og der kan du kommentere på innleggene og du kan dele innleggene med venner og kjente. For tiden er det stor aktivitet på disse sidene. Vi trykker ikke lenger innleggene i papirutgaven.

Vil du være med å veilede og utvikle **fri kirken** menighetene

i Frikirken i årene som kommer? For første gang ansettes tilsynsmenn i faste stillinger. De fire vil samarbeide tett med hverandre.

Tilsynsmann Østre presbyterium

100 % stilling

Tilsynsmann Søndre presbyterium

70 % stilling

Tilsynsmann Nordre presbyterium

70 % stilling

Tilsynsmann Vestre presbyterium

60 % stilling

Kortfattet søknad m/CV pr. e-post sendes innstillingsutvalget v/sekretær Hilde Charlotte Mørland: hilde.morland@frikirken.no
Arbeidssted etter nærmere avtale.

For full utlysning se Frikirkens hjemmeside. Søknadsfrist: 24. april.
Tiltredelse: 1. november.

Den Evangelisk Lutherske Frikirke

Lars Mörlid og Peter Sandwall

Andre bidragsytere.

Per Arne Dahl

Jens-Petter Johnsen

Anne Kristin og Sven Aasmundtveit.

Kursleder Arnfinn Løyning

Sensommerdager i Stavern

for godt voksne 12.-16. august

KORTKURS

www.stavernfhs.no

STAVERN
FOLKEHØYSKOLE

Stavern Fhs inviterer til avkobling og tilkobling: Bibeltimer - seminarer - sang og musikk - turer på Kyststien - opplevelsesturer med buss og båt i nærområdene - tidebønner i Mariakapellet - inkluderende fellesskap - velsmakende mat fra skolens nye kjøkken. Kortkurset er åpent for alle.

Påmelding og informasjon www.stavernfhs.no. Program sendes menighetene.

Pris fra kr 2600,- + kursavgift. Påmelding innen 15. juli.

Hawos hjelpende hånd

Etter at mamma og storebror døde har 12 år gamle Hawo tatt over mye av det daglige ansvaret for familien. - Aller helst vil jeg bli sykleier. Fordi jeg ønsker å hjelpe andre.

Smilet sitter et stykke inne, men det er likevel en voksen mildhet i blikket til Hawo. En blanding av sje-nanse og opplevelser ingen unner et barn. For få år siden, hun husker det så godt, levde hun med mor og far, fem brødre og en søster. Et enkelt, men godt liv som nomader ute i det golve ørkenlandskapet i Puntland, Somalia. Det var før regnet sluttet å komme. Sesong etter sesong. Før

geitene de livnærte seg av startet å dø, en etter en. Før de selv ble utmagret. Før Hawo mistet mamma og deretter storebror. Han var bare skinn og bein, og da han ble syk maktet ikke kroppen mer.

LIVREDDENDE VANN

- Vi har ingenting. Men vi kom hit for at vi ikke skulle dø, sier Hawo med lav stemme. Hun forteller at de voksne bestemte at storfamilien måtte komme seg til provinshovedstaden Garowe. Hit til flyktingleiren Jilab 3, hvor nye klimaflyktninger strømmer til hver eneste dag. I 2010-2012 ble Somalia rammet av den mest alvorlige tørken på 60 år og hungersnøden tok livet av nærmere 260.000 mennesker. Ifølge FN 2.6 millioner somaliere i dag på flukt, hovedsakelig fra tørke, men også konflikt. De har mistet stort sett alt, heldigvis sørger Kirkens Nødhjelp for rent vann her i leirene. Det er helt avgjørende for å unngå vannbår-

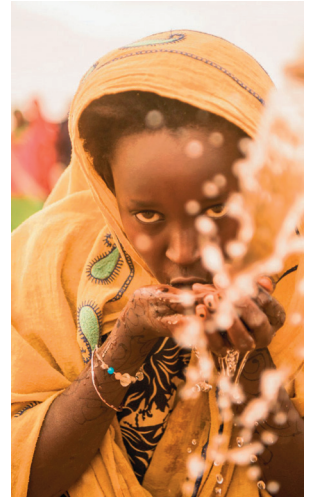
ne sykdommer som kolera - og for at folk i skal kunne overleve under de svært krevende forholdene. De daglige turene til en av vannpostene er det Hawo som står for. I tillegg til at hun lager mat, vasker klær, passer småsøsken og holder rent i og utenfor det enkle teltet. Etterpå gjør hun mye av det samme også for tanten som bor i en annen flyktingleir 20 minutters gange unna.

ETT AV DE BESTE

- Hawo er et av de beste barna som finnes. Hun er

fortsatt så ung, men gjør alt av husarbeid, også mange ting vi ikke trenger å be henne om. Hun er ærlig, og gjør mye helt på eget initiativ, jeg tror at hun kan bli en god gründer, sier Fadumo Abdinur Hirsi (60) og klapper kjærlig på tantebarnet sitt.

- Jeg vil være en flink jente. Jeg ønsker å hjelpe andre, og om jeg får jobb på et sykehus kan jeg hjelpe mange. Og kanskje gi baller til barna, så de har noe å leke med. Det har jeg lyst til, sier Hawo.

POPULÆR DÅPSGAVE!

DÅPSKLUBBEN

Tripptrapp

Med Dåpsklubben TRIPP TRAPP får barna

- Jesusfortellinger og andre historier fra Bibelen
- Bordvers og go'natt-sanger
- Bøker med positive holdninger og verdier

- For barn fra 0 til 12 år
- Ingen krav om kjøp
- Tilbud om 3 pakker i året

GRATIS
VELKOMST-
GAVE!

RETT HJEM I
POSTKASSA

Les mer og se
velkomstgavene på

tripptrapp-klubben.no

Telefon 22 59 53 00
e-post ordre@iko.no

Returadresse:
Budbæreren
Pilestredet 69
0350 Oslo

RUNE ROBBESTAD DALTVEIT

Hverdagstro...

Det å være foreldre til en 1. klassing er utrolig spennende. De lærer så mye nytt, på så kort tid. Nå kan hun plutselig lese og mange nye ord og uttrykk blir oppdaget i det hun staver steg gjennom alt hun kommer over av tekst og bokstaver. Og med all denne læretrangen kommer også alle spørsmålene; "Hva betyr eksepsjonell, pappa?" Det kan være utfordrende å gi gode forklaringer på alle ordene og begrepene hun stadig oppdager. Og det får meg til å tenke over hva jeg selv gir av betydning og mening til ordene jeg bruker.

"Hverdagstro", hva om 1. klassingen kommer og spør meg om betydningen av det begrepet. Som pastor så ville jeg kanskje sitere Jesus på at hverdagstro betyr å hver dag ta opp sitt kors å følge Jesus. Er det den betydningen jeg praktiserer? Tja, vertfall ikke alltid bevisst. Jeg må nok innrømme at betydningen av begrepet "hverdagstro" er noe jeg ikke har brukt mye tid på å finne en forklaring på for meg selv. Når vi gjør det hjelper det oss til å bruke ordet rett.

Kanskje vi kan lære av 1. klassingene sin læringsiver at "hverdagstro" også er et ord som vi må gi en konkret betydning – mest av alt for vår egen del.

ET MUNTERT ØYEBLIKK

Mangt et godt og muntert øyeblikk inntreffer mellom mennesker. Budbæreren har en uhyttdelig stafett for å dele noen av disse med leserne våre. **Anders Woie** har levert følgende bidrag

Ikke helt som forventet

Min kone er en god pedagog, men hun lyktes kanskje ikke helt den gangen hun skulle fortelle om skapelsen på søndagsskolen i Oslo Søndre. Ved hjelp av flanellograf startet hun med å vise alt det flotte som Gud har skapt. Så gikk hun tilbake i tid, og for å vise at alt det vakre ikke alltid har vært der, fjernet hun mer og mer fra bildet til det ble helt tomt. Til slutt ba hun barna holde hendene for øynene for å forklare at Gud til å begynne med skapte lyset. Før det var det helt mørkt ... Da lille Marie kom hjem, spurte mor henne om hva hun hadde lært på søndagsskolen i dag? - «At Gud er blind!»

Andreas Woie utfordrer Jens Petter Jørgensen

FAKTA:

Navn: Rannveig Hammer **Alder:** 38

Sivilstatus: Gift med Marius, mamma til Anna (9) og Heine (6)

Menighetsstilhørighet: Sula Frikirke

Virke: Barne- og familieleder

Ny barne- og familieleder i Sula

Ny barne- og familieleder i Sula Rannveig Hammer kjenner seg utfordret av Guds hjerte som banker for menneskene på Sula, og ønsker å "brette" kirkeveggene ned.

- *Hva gleder du deg mest over i arbeidet?*
- I høst startet vi opp foreldrestyrte smågrupper for de i 5-8. Klasse. Når foreldre forteller om hvordan de får dele tro med tweensgjengen i disse gruppene blir jeg så glad. I tillegg har disse smågruppene vært positivt for relasjonene barna i mellom, og dette tar de med seg i kirka på søndager. Tweensalderen er en sårbar og viktig fase hvor vi som menighet og foreldre må være tett på. Derfor blir jeg skikkelig glad når vi har funnet noe som kan hjelpe tweens inn i en relasjon med Jesus som står på egne bein.

- *Har du et favorittbibelord? Hva betyr det for deg?*

- Jesaja 6:8. Jesaja sin respons når Gud spør hvem han kan sende og hvem som vil gå, treffer meg midt i hjertet. "Jeg! Send meg, Gud!" Jeg har fått smake og erfare Guds godhet i eget liv, det gjør at jeg ønsker å ha et hjerte som er villig og sier "Ja!" når Gud spør.

- *Hva tenker du om Frikirkens motto «Sammen om oppdraget»?*

- Vi har fått det beste oppdraget! Tenk å skulle få gi videre det håpet og livet som Jesus er. Kirke for meg er akkurat det Frikirkens motto sier: Vi er en gjeng som står skulder ved skulder for å fullføre et livsviktig oppdrag. Sammen om oppdraget. Det blir ikke bedre enn det!

- *Er det noe spesielt som opptar deg for tiden?*

- Jeg blir veldig utfordret av Guds hjerte som banker hardt for menneskene som bor på Sula. Jesus kom for å lete etter og berge de som hadde gått seg bort. Hvordan ser det ut i mitt liv? Jeg lengter etter at veggene i Sula Frikirke brettes ned og at vi som kirke blir en bevegelse av mennesker som sendes ut hver eneste uke for å bringe liv og håp til de vi møter.

HÅP Rannveig Hammer lengter etter at kirken blir en bevegelse av mennesker som bringer liv og håp til andre. (Foto: Geir Arne Johansen).

- *Har du noen forbilder eller noen som særlig har vært til inspirasjon for deg som kristen?*

- Alan Scott, tidligere pastor i Causeway Coast Vineyard har vært til stor inspirasjon for meg. Han ga nylig ut boka "Scattered Servants", ei bok jeg skulle ønske alle i Frikirken ville lese.

- *Hva liker du å gjøre på fritiden?*

- Alene med ei skikkelig god bok, - da er livet godt å leve!